

Sygn. akt II K 617/16

Ds. 1208/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Brzesku II Wydział Karny w składzie :

Przewodniczący:	SSR Zbigniew Małyś
Protokolant:	Grażyna Kołodziej

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Brzesku: ---

po rozpoznaniu dnia 19 stycznia 2017 r. w B.

sprawy:

D. O. (1)

s. M. i B.

ur. (...) w B.

oskarżonego o to , że :

w dniu 24 sierpnia 2016 roku w miejscowości P., powiatu (...), województwa (...), nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że kierując po drodze publicznej samochodem osobowym marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...), w trakcie wykonywania manewru wyprzedzania poruszającej się na rolkach w tym samym kierunku jazdy i przy prawej krawędzi jezdni małoletniej W. M. (1) nie zachował należytej ostrożności i bezpiecznej odległości w wyniku czego potrącił W. M. (1) prawym przednim narożem kierowanego przez siebie samochodu powodując jej upadek na podłoże w następstwie czego W. M. (1) doznała obrażeń ciała w postaci wstrząśnienia mózgu z utratą przytomności, stłuczenia głowy w okolicy skroniowo potylicznej lewej oraz urazu nadgarstka prawego wymagającego zaopatrzenia szyną gipsową, które to obrażenia naruszyły prawidłowe funkcjonowanie uszkodzonych narządów jej ciała na czas przekraczający dni siedem,

tj. o przestępstwo z art. 177 § 1 kk

I. na mocy art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk warunkowo umarza postępowanie karne wobec oskarżonego D. O. (1) o czyn wskazany we wniosku Prokuratora, a stanowiący przestępstwo z art.177 § 1 kk - na okres próby wynoszący 1 (jeden) rok,

II. na mocy art. 67 § 3 kk i art. 39 pkt 7 kk orzeka od oskarżonego kwotę 2000 (dwa tysiące) złotych tytułem nawiązki na rzecz pokrzywdzonej W. M. (1) - płatną w terminie 7 (siedmiu) miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia,

III. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego w całości od ponoszenia kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 617/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 sierpnia 2016 roku małoletnia pokrzywdzona W. M. (1) i jej koleżanka S. S. (1) wspólnie jeździły na rolkach w miejscowości P.. Obie poruszały się na rolkach po drodze publicznej, jadąc przy prawej krawędzi jezdni. Jako pierwsza jechała S. S. (1), a pokrzywdzona poruszała się w pewnej odległości za nią.

W tym samym czasie i kierunku samochodem osobowym marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) kierował 19-letni wówczas oskarżony D. O. (1). Wraz z nim samochodem podróżowali jego koledzy.

Oskarżony w trakcie wykonywania manewru wyprzedzania poruszającej się na rolkach małoletniej W. M. (1) nie zachował należytej ostrożności i bezpiecznej odległości w wyniku czego potracił pokrzywdzoną prawym przednim narożem kierowanego przez siebie samochodu w jej lewą nogę. W wyniku uderzenia pokrzywdzona upadła na jezdnię i na chwilę straciła przytomność. Na miejscu całkowitemu zniszczeniu uległ telefon komórkowy pokrzywdzonej o wartości 360 złotych. Została odwieziona na obserwację do szpitala.

(d. wyj. osk. k. 46-47, 71, zezn. S. S. k. 15, W. M. k. 18-19, ujawniono, k. 71, zezn. A. M. k. 71)

Do zdarzenia doszło na drodze asfaltowej o szerokości 5,9 m o dwóch pasach ruchu, na prostym jej odcinku. Jest to obszar zabudowany o dopuszczalnej prędkości 50 km/h. Droga była sucha.

(d. protokół oględzin miejsca wypadku drogowego k. 6-7, ujawniono k. 72)

Na pojeździe oskarżonego nie ujawniono żadnych uszkodzeń mogących mieć związek z przedmiotowym zdarzeniem. Oskarżony w chwili zdarzenia był trzeźwy.

(d. protokół oględzin pojazdu k. 8-10, d. protokół z przebiegu badania k. 4 , ujawn. k. 72)

W następstwie przedmiotowego zdarzenia pokrzywdzona doznała obrażeń ciała w postaci wstrząśnienia mózgu z utratą przytomności, stłuczenia głowy w okolicy skroniowo potylicznej lewej oraz urazu nadgarstka prawego wymagającego zaopatrzenia szyną gipsową, które to obrażenia naruszyły prawidłowe funkcjonowanie uszkodzonych narządów jej ciała na czas przekraczający dni siedem.

(d. opinia biegłego k. 36, ujawniono k. 72)

Pokrzywdzony później przeprosił pokrzywdzoną za wypadek. Z uwagi na konieczność opieki nad córką jej matka poniosła dodatkową szkodę w wysokości 1000 złotych w związku z odwołaniem wypoczynkowego wyjazdu zagranicznego. Matka w protokole przesłuchania pokrzywdzonej domagała się od oskarżonego zwrotu tej kwoty.

(d. zezn. W. M. k. 18-19, ujawniono, k. 71, zezn. A. M. k. 71)

Oskarżony D. O. (1) ma obecnie 20 lat. Ma wykształcenie gimnazjalne. Jest kawalerem. Nie posiada nikogo na utrzymaniu. Pozostaje na utrzymaniu rodziców. Nie posiada majątku. Nie był dotychczas karany.

(d. oświadczenie oskarżonego k. 71 , dane o karalności k. 48, zaświadczenie o stanie majątkowym k. 49 , ujawniono: k. 72)

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie nie budzi żadnych wątpliwości. Sąd ustalił go na podstawie wyjaśnień oskarżonego przyznającego się do winy, które znajdują potwierdzenie w zeznaniach słuchanych świadków, w tym samej pokrzywdzonej, opinii biegłego sądowego, dokumentacji medycznej oraz na podstawie dokumentów zgromadzonych i ujawnionych w sprawie. Pokrzywdzona W. M. (1) opisała iż w czasie jazdy na rolkach poruszała się prawą stroną jezdni obok chodnika. Koło sklepu (...) widziała wsiadającego do samochodu oskarżonego, którego znała z widzenia. Kiedy jadąc na wrotkach mijala szkołę usłyszała jadący za nią samochód. Nie oglądała się za

siebie. W pewnym momencie poczuła zahaczenie o lewą nogę, w wyniku czego upadła na jezdnię i na chwilę straciła przytomność. Odzyskała ją gdy podszedł do niej oskarżony. Została zawieziona do szpitala. Podkreśla, że przed wypadkiem nie słyszała odgłosów hamowania. (d. zezn. W. M., k-18-19, ujawniono, 71).

Z kolei S. S. jadąca na rolkach jako pierwsza nie widziała samego wypadku, jednak uważa, że oskarżony jechał zbyt blisko pokrzywdzonej gdyż słyszała od oskarżonego na miejscu zdarzenia, że pasażer jadący z oskarżonym w trakcie manewru wyprzedzania zamierzał klepnąć ją w rękę czyli przybić tzw. „piątkę”. (d. zezn. S. S., k. 15, ujawniono, k. 71). Zeznania świadków w tym małoletniej pokrzywdzonej są spójne i logiczne, wzajemnie pokrywają się, dlatego je również należało obdarzyć walorem wiarygodności.

Przesłuchany w charakterze podejrzanego D. O. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wniósł o warunkowe umorzenie postępowania karnego. Opisał w wyjaśnieniach przebieg wypadku. Przyznał, że widział obie jadące na wrotkach i usiłował je wyprzedzić. W trakcie tego manewru doszło do wypadku. (d. wyj. k. 46-47). W trakcie postępowania sądowego oskarżony podtrzymał swojej wcześniejsze wyjaśnienia i ponownie wniósł o warunkowe umorzenie postępowania karnego na okres 1 roku. Wyraził również do protokołu zgodę o orzeczenie (zamiast świadczenia pieniężnego na cel społeczny wnioskowanego przez Prokuraturę w pierwszym wniosku) nawiązki w kwocie 2000 złotych na rzecz małoletniej pokrzywdzonej, którą zobowiązał się zapłacić w terminie 7 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia. Nadto wniósł o zwolnienie od kosztów sądowych.

Wyjaśnienia oskarżonego znajdują potwierdzenie w zeznaniach pozostałych świadków, w tym także samej pokrzywdzonej oraz ujawnionych dowodach, wspólnie tworząc obraz przedmiotowego zdarzenia dlatego nie budzą wątpliwości Sądu.

Nie budzą żadnych wątpliwości pozostałe dowody zebrane w tej sprawie. Zostały one sporządzone przez powołane organy w zakresie ich kompetencji.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 177 § 1 kk każdy, kto naruszając, chociażby nieumyślnie, zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, powoduje nieumyślnie wypadek, w którym inna osoba odniosła obrażenia ciała określone w art. 157 § 1, podlega karze pozbawienia wolności do 3 lat.

Mając na uwadze wyniki przewodu sądowego i powyższą analizę dowodów wina oskarżonego nie może budzić wątpliwości. Sąd uznał, że oskarżony D. O. (1) w dniu 24 sierpnia 2016 roku w miejscowości P., powiatu (...), województwa (...), nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że kierując po drodze publicznej samochodem osobowym marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...), w trakcie wykonywania manewru wyprzedzania poruszającej się na rolkach w tym samym kierunku jazdy i przy prawej krawędzi jezdni małoletniej W. M. (1) nie zachował należytej ostrożności i bezpiecznej odległości, w wyniku czego potrafił W. M. (1) prawym przednim narożem kierowanego przez siebie samochodu powodując jej upadek na podłoże, w następstwie czego W. M. (1) doznała obrażeń ciała w postaci wstrząśnienia mózgu z utratą przytomności, stłuczenia głowy w okolicy skroniowo potylicznej lewej oraz urazu nadgarstka prawego wymagającego zaopatrzenia szyną gipsową, które to obrażenia naruszyły prawidłowe funkcjonowanie uszkodzonych narządów jej ciała na czas przekraczający dni siedem, dopuszczając się w ten sposób przestępstwa z art. 177 § 1 kk.

Wynika to jednoznacznie z zebranego materiału dowodowego, a to przede wszystkim z wyjaśnień oskarżonego, który przyznał się do popełnienia przestępstwa z art. 177 § 1 kk oraz niebudzących wątpliwości zeznań świadków, którym Sąd w całości dał wiarę.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie zachodzą wszystkie przesłanki z art. 66 kk umożliwiające warunkowe umorzenie postępowania karnego wobec oskarżonego.

Zgodnie z treścią art. 66 § 1 i § 2 kk Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Warunkowego umorzenia nie stosuje się do sprawcy przestępstwa zagrożonego karą przekraczającą 5 lat pozbawienia wolności.

Zdaniem Sądu okoliczności popełnienia przypisanego oskarżonemu czynu nie budzą wątpliwości, co zostało wykazane powyżej.

Sąd miał przy wymiarze kary na uwadze sposób i okoliczności popełnionego czynu, rodzaj i charakter naruszonego dobra, którym jest bezpieczeństwo w ruchu drogowym oraz rodzaj i charakter obrażeń odniesionych przez pokrzywdzoną. Wszystkie te okoliczności pozwoliły Sądowi na uznanie, że stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego nie jest znaczny.

Okoliczność ta w powiązaniu z faktem, że oskarżony nie był dotychczas karany i brak jest podstaw do dokonania przypuszczenia, że podobne zachowania z jego strony mogą się powtórzyć w przyszłości dała Sądowi podstawę do wydania orzeczenia o warunkowym umorzeniu postępowania w sprawie. Mając na uwadze prawidłowy sposób życia przed i po popełnieniu przestępstwa, Sąd doszedł do przekonania, iż pomimo warunkowego umorzenia postępowania, oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni w przyszłości więcej przestępstw. O tym, iż oskarżony ma świadomość swego nagannego zachowania świadczy fakt jego przyznanie się do winy już na etapie postępowania przygotowawczego. Sam fakt postawienia zarzutu i stawiennictwa w Sądzie w roli oskarżonego w ocenie Sądu, jest również dla oskarżonego swoistego rodzaju dolegliwością.

Stosując warunkowe umorzenie postępowania wyznaczono okres próby wynoszący jeden rok, który to czas w ocenie Sądu będzie odpowiedni, żeby zweryfikować pozytywną prognozę kryminologiczną wobec oskarżonego.

Na mocy powołanych przepisów Sąd orzekł od oskarżonego nawiązkę na rzecz pokrzywdzonej W. M. (1) w kwocie 2000 złotych, płatną w terminie 7 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia, uznając rozstrzygnięcie w tym zakresie za słuszne i adekwatne do całokształtu zachowania, którego dopuścił się oskarżony. Na powyższy środek karny w takiej kwocie i płatnej w takim terminie wyrazili zgodę na rozprawie zarówno oskarżony jak i oskarżycielka posiłkowa występująca w zastępstwie małoletniej pokrzywdzonej. Orzekając ją Sąd uwzględnił możliwości zarobkowe oskarżonego, który jest osobą młodą i zdrową, a nadto nie posiada nikogo na utrzymaniu. Należy wskazać, że pierwszy wniosek o orzeczenie kwoty 700 złotych tytułem naprawienia szkody oraz dodatkowo o zadośćuczynienie w kwocie uznanej przez Sąd złożyła podczas posiedzenia w dniu 06 grudnia 2016 r. matka pokrzywdzonej - jej przedstawiciel ustawowy, która występowała w procesie w charakterze oskarżycielki posiłkowej. Wniosek o zasądzenie nawiazki ponowiła na kolejnym posiedzeniu sądowym. Co prawda, oskarżony nie stawiał się na powyższym posiedzeniu jednak na takie rozstrzygnięcie zgodził się sam w trakcie rozprawy, która odbyła się w dniu 19 stycznia 2017 r.

Biorąc pod uwagę treść wyjaśnień oskarżonego, a także pozostałe zgromadzone dowody w tym zeznania pokrzywdzonej i świadka S. S. sąd ograniczył przewód sądowy do powyższych dowodów osobowych i dowodów zawnioskowanych do odczytania w akcie oskarżenia.

Mając na uwadze sytuację materialną oskarżonego i orzeczoną wobec niego nawiązkę Sąd zwolnił go w całości od ponoszenia kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa.